

Hotărârea Curții (Cameraa doua) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG/ Finanzamt Nordenham (C-108/14) și Finanzamt Hamburg-Mitte/Marenave Schiffahrts AG (C-109/14)

(Cauzele conexe C-108/14 și C-109/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — TVA — A șasea directivă 77/388/CEE — Articolul 17 — Drept de deducere — Deducere parțială — TVA achitat de societăți holding pentru achiziția de capital investit în filialele lor — Furnizare de servicii către filiale — Filiale constituite sub forma unor societăți de persoane — Articolul 4 — Constituire a unui grup de persoane care pot fi considerate drept o persoană impozabilă unică — Condiții — Necesitatea unui raport de subordonare — Efect direct)

(2015/C 302/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamante: Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG (C-108/14), Finanzamt Hamburg-Mitte (C-109/14)

Pârâte: Finanzamt Nordenham (C-108/14), Marenave Schiffahrts AG (C-109/14)

Dispozitivul

- 1) Articolul 17 alineatele (2) și (5) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/69/CE a Consiliului din 24 iulie 2006, trebuie interpretat în sensul că:
  - cheltuielile legate de achiziționarea de participații în filialele sale, suportate de o societate holding care se implică în administrarea acestora și care, în acest scop, desfășoară o activitate economică, trebuie considerate ca făcând parte din cheltuielile sale generale, iar taxa pe valoarea adăugată achitată pentru aceste cheltuieli trebuie, în principiu, să fie dedusă integral, mai puțin atunci când anumite operațiuni economice efectuate în aval sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată în temeiul celei de A șasea directive 77/388, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/69, caz în care dreptul de deducere nu ar trebui să opereze decât potrivit modalităților prevăzute la articolul 17 alineatul (5) din această directivă;
  - cheltuielile legate de achiziționarea de participații în filialele sale, suportate de o societate holding care nu se implică decât în administrarea unora dintre acestea și care, în schimb, cu privire la celelalte nu desfășoară nicio activitate economică, trebuie considerate ca făcând parte numai parțial din cheltuielile sale generale, astfel încât taxa pe valoarea adăugată achitată pentru aceste cheltuieli nu poate fi dedusă decât proporțional cu cele care sunt inerente activității economice, potrivit criteriilor de repartizare definite de statele membre, care, în exercitarea acestei puteri, trebuie să țină seama – fapt pe care instanțele naționale trebuie să îl verifice – de finalitatea și de economia celei de A șasea directive și, în acest context, să prevadă un mod de calcul care să reflecte în mod obiectiv partea reală a cheltuielilor în amonte imputată activității economice și activității neeconomice.
- 2) Articolul 4 alineatul (4) al doilea paragraf din A șasea directivă 77/388, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/69, trebuie interpretat în sensul că se opune ca o reglementare națională să rezerve posibilitatea de a constitui un grup de persoane care pot fi considerate drept o singură persoană impozabilă în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, astfel cum această posibilitate este prevăzută de dispoziția menționată, numai entităților care au personalitate juridică și sunt legate de organizația umbrelă a acestui grup printr-un raport de subordonare, cu excepția cazului în care aceste două cerințe constituie măsuri necesare și adecvate pentru atingerea obiectivelor care urmăresc prevenirea practicilor sau a comportamentelor abuzive ori combaterea fraudei sau a evaziunii fiscale, fapt care trebuie verificat de instanța de trimitere.

- 3) *Articolul 4 alineatul (4) din A șasea directivă 77/388, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/69, nu poate fi considerat ca având un efect direct, care să permită persoanelor impozabile să îi invoce beneficiul împotriva statului membru din care fac parte, în cazul în care legislația acestuia nu ar fi compatibilă cu dispoziția menționată și nu ar putea fi interpretată într-o manieră conformă cu aceasta.*

⁽¹⁾ JO C 159, 26.5.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – România) – ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA/Consiliul Concurenței

(Cauza C-172/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Înțelegeri — Modalități de repartizare a clienților pe o piață a fondurilor de pensii private — Existența unei restrângeri a concurenței în sensul articolului 101 TFUE — Afectarea comerțului dintre statele membre)

(2015/C 302/09)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA

Pârât: Consiliul Concurenței

Dispozitivul

Articolul 101 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că acorduri de împărțire a clienților precum cele încheiate între fonduri de pensii private în cauza principală constituie o înțelegere care are un obiect anticoncurențial, fără ca numărul de clienți vizați de aceste acorduri să poată fi relevant în scopul aprecierii condiției referitoare la restrângerea concurenței în cadrul pieței interne.

⁽¹⁾ JO C 212, 7.7.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – A/B

(Cauza C-184/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă și comercială — Competența în materia obligațiilor de întreținere — Regulamentul (CE) nr. 4/2009 — Articolul 3 literele (c) și (d) — Cerere cu privire la o obligație de întreținere în favoarea copiilor minori concomitentă cu o procedură de separare a părinților, inițiată în alt stat membru decât cel în care copiii au reședința obișnuită]

(2015/C 302/10)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione